

EUROPEISKA KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FÖR
REGIONALPOLITIK

Generaldirektören

17 januari 2000

Generaldirektoratet för regionalpolitik

Arbetsprogram för 2000

INLEDNING

Med år 2000 inleds en ny period för strukturpolitiken eftersom det är det första året då Agenda 2000 genomförs, vilken kommer att ta mer än en tredjedel av unionens budget i anspråk fram till 2006.

År 2000 inleder också den tredje regionalpolitiska fleråriga programplaneringsperioden, den andra perioden för genomförandet av Sammanhållningsfonden och den första perioden för stöd inför anslutningen med ISPA.

Viktiga strukturpolitiska mål under denna tredje period kommer att vara att förbättra det strategiska innehållet i regionalpolitiken, decentralisera regionalpolitikens genomförande och skärpa den ekonomiska förvaltningen och kontrollerna. Ett annat mål kommer att vara att öka kunskapen om vad regionalpolitiken innebär, inte bara bland institutionerna och bland de som sysslar med regionalpolitik, utan också bland unionens medborgare.

Fem prioriteringar utmärker verksamheten under 2000:

- Den nya programplaneringen 2000-2006 inom strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.
- Att skapa de grundläggande förutsättningarna för regionalpolitiken i en utvidgad union.
- Att förbereda anslutningen med hjälp av ISPA.
- Att föra en aktiv informationspolitik.
- Att skärpa de ekonomiska förvaltningsverktygen.

1. DEN FÖRSTA PRIORITERINGEN: DEN NYA PROGRAMPLANERINGEN FÖR STRUKTURFONDERNA OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN 2000-2006

De två senaste åren har ägnats åt att förbereda de rättsliga och ekonomiska ramar för strukturfondernas och Sammanhållningsfondens nya programperiod som beslutades vid Europeiska rådets möte i Berlin. År 2000 kommer däremot huvudsakligen att ägnas åt att faktiskt fatta beslut om finansiering för den kommande sjuårsperioden för de mottagande länderna och regionerna för såväl prioriterade mål, gemenskapsinitiativ som innovativa åtgärder.

1.1. Förbättra det strategiska innehållet i strukturfonderna

Utvecklingen när det gäller att få igång programplaneringen skiljer sig tydligt åt mellan de prioriterade målen och andra insatsområden. Enligt den nya förordningen skall det strategiska innehållet i programplaneringen förbättras innan förvaltningen av åtgärderna flyttas ned på decentraliserad nivå. Detta kommer att vara en genomgående prioritering för kommissionen.

1.1.1. Programplanering för mål 1 (regioner som släpar efter i utvecklingen)

Efter att kommissionen i juli 1999 fastställt vilka regioner som släpar efter i utvecklingen (70 % av strukturfondsmedlen går till dessa regioner) lämnade de tretton medlemsstater som berörs¹, med ett fåtal undantag, in sina utvecklingsplaner i oktober-november förra året. Senast fem månader efter detta skall kommissionen fastställa ramarna för gemenskapsstöd (sex stycken) och anta samlade programdokument (cirka tjugo stycken). Detta betyder att större delen av den nya programplaneringen måste slutföras under det första kvartalet och resten senast under det andra kvartalet. Samtidigt eller under de närmast därpå följande månaderna måste kommissionen anta de operativa programmen så att finansieringen verkligen kan komma igång ute på fältet. Detta arbete kommer att sysselsätta större delen av generaldirektoratet under det första kvartalet. Kommissionen räknar med att under det fjärde kvartalet lägga fram ett meddelande som i stora drag sammanfattar programplaneringen för den kommande sjuårsperioden och som redogör för hur hänsyn har tagits till gemenskapens prioriteringar, såsom lagstiftaren avsåg och kommissionen klart och tydligt uttryckt dem i riktlinjerna från juli 1999 (tillväxt och sysselsättning, hållbar utveckling, balans mellan städer och landsbygd, jämställdhet mellan män och kvinnor etc.).

¹ Belgien, Grekland, Tyskland, Frankrike, Spanien, Irland, Italien, Nederländerna, Österrike, Portugal, Förenade kungariket, Sverige och Finland.

1.1.2. Programplanering för mål 2 (regioner under omställning)

För det första skall de stödberättigade regionerna väljs ut på förslag från de tolv berörda medlemsstaterna². Förslagen skickades in under andra halvåret 1999. För de flesta medlemsstater har de formella besluten om utvalda regioner nu fattats och resten håller på eller kommer att fattas före februari månads slut 2000. Medlemsstaterna har sedan fyra månader på sig att lämna in sina omställningsplaner och förslag till samlade programdokument. Kommissionen räknar med ett hundratal programdokument (cirka 12 % av strukturfondsmedlen går till dessa) som skall förhandlas och sedan antas till största delen mellan slutet av det första kvartalet och slutet av det tredje kvartalet 2000.

Ännu en gång, men denna gång i början av 2001, skall kommissionen lägga fram ett meddelande som presenterar de viktigaste punkterna i denna programplanering och hur hänsyn har tagits till gemenskapens prioriteringar.

1.1.3. Gemenskapsinitiativen

Av de fyra gemenskapsinitiativen ansvarar generaldirektoratet för två, nämligen Interreg och Urban. I december förra året antog kommissionen förslaget till riktlinjer. Dessa kommer formellt att antas när kommittén med medlemsstaternas företrädare har avgivit sitt yttrande och de har diskuterats i Europaparlamentet. Detta formella beslut skall enligt planerna fattas i april eller senast i maj. Medlemsstaterna har sedan sex månader på sig att lägga fram förslag om olika stödformer som kommissionen skall ta ställning till och fatta beslut om under det sista kvartalet i år eller under det första kvartalet nästa år. Kommissionen fäster naturligtvis stor vikt vid att få igång dessa initiativ på ett framgångsrikt sätt eftersom mervärdet för gemenskapen är särskilt stort, vilket också ökar förväntningarna bland den berörda befolkningen. Särskilt när det gäller Interreg är det viktigt att utforma och införa gemensamma strukturer för programförvaltningen.

Dessutom bör särskild vikt fästas vid gränsöverskridande samarbete utanför unionen genom att varje gång det är möjligt använda instrument såsom det gränsöverskridande samarbetet inom Phare, ISPA, Tacis eller MEDA på ett effektivt sätt.

1.1.4. Innovativa åtgärder

I likhet med gemenskapsinitiativen skall kommissionen utarbeta politiska och operativa riktlinjer för innovativa åtgärder innan finansiering ges. För att få största möjliga koppling till de prioriterade målen bör dessa riktlinjer fastställas under det första halvåret i år i

² Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Spanien, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Förenade kungariket, Sverige och Finland.

samarbete med kommittén med medlemsstaternas företrädare och efter diskussion med Europaparlamentet. Grundtanken är att främja innovationsstrategier bland ansvariga myndigheter i de regioner som omfattas av mål 1 och 2 inom ett litet antal prioriterade framtidsområden som skall fastställas (t.ex. informationssamhället, innovation i små och medelstora företag, främjande av hållbar utveckling eller tjänster i närmiljö etc.). Kommissionen skall se till att dessa insatser görs på ett praktiskt, decentraliserat och kontrollerat sätt och att finansieringen utnyttjas på bästa sätt inom de prioriterade målen genom att testa och sprida de bästa metoderna i regionerna.

Samtidigt med denna insats skall de nuvarande projekten (RIS, Ecos-Ouverture, Recite etc...) avslutas.

På samma sätt kommer de medel som på kommissionens initiativ finns tillgängliga för tekniskt stöd att användas mycket sparsamt med hänsyn till prioriteringarna inom regionalpolitiken.

1.2. Sammanhållningsfonden: Starkare strategisk koppling till ERUF

Även om Sammanhållningsfonden finansierar enskilda projekt kan kommissionen och berörda medlemsstater fastställa mer strategiska riktlinjer för dessa projekt. Under det första kvartalet kommer kommissionen att be medlemsstaterna att i sina ramar för gemenskapsstöd för strukturfondernas mål 1 ange sina särskilda prioriteringar när det gäller miljön och transportnät, som är Sammanhållningsfondens prioriteringar. Intern omorganisation av generaldirektoratet för att föra samman de som ansvarar för förvaltningen av strukturfonderna med de som ansvarar för förvaltningen av Sammanhållningsfonden borde göra det lättare att nå denna utveckling. För att ytterligare förbättra kvaliteten på dessa finansieringsformer kommer kommissionens enheter att under de fyra första månaderna ta fram arbetsdokument och handledningar för berörda aktörer i medlemsstaterna. Handledningarna kommer också att vara till hjälp för själva enheterna i samband med omorganiseringen av generaldirektoratet.

I den löpande förvaltningen kommer kommissionen även fortsättningsvis att se till att behålla lämplig balans (50/50) mellan de två olika stödområdena transeuropeiska transportnät och miljö. Förutom att undersöka nya projekt skall generaldirektoratet i samarbete med andra direkt berörda enheter övervaka och utvärdera insatserna, inbegripet insatserna från föregående period.

2. ATT SKAPA DE GRUNDLÄGGANDE FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR REGIONALPOLITIKEN I EN UTVIDGAD UNION

Den politiska prioriteringen att utvidga unionen kommer radikalt att förändra Europeiska unionen. Redan nu är det dags att förbereda för en regionalpolitik som är anpassad till denna nya situation, som särskilt tar hänsyn till kandidatländernas olika förutsättningar och de utmaningar som de 15 nuvarande medlemsstaterna och de 12 framtida medlemsstaterna står inför när de gradvis kommer att behöva ansluta sig till en gemensam regionalpolitik.

2.1. Den andra rapporten om ekonomisk och social sammanhållning - en hållpunkt

Under det fjärde kvartalet 2000 kommer kommissionen, enligt artikel 159 i fördraget, att lägga fram en andra rapport om de framsteg som har gjorts för att uppnå ekonomisk och social sammanhållning.

I rapporten kommer situationen och tendenserna för sammanhållning att analyseras på nationell, regional och social nivå, särskilt när det gäller inkomster, sysselsättning/arbetslöshet, befolkningsutveckling, infrastrukturer och andra faktorer som påverkar konkurrenskraften. Sammanhållningen kommer likaså att för första gången undersökas på EU-nivå i 27 medlemsstater. Det handlar här inte om att upprepa de analyser som gjordes i den första rapporten som kommissionen lade fram 1996 och som ledde till en fördjupad utvärdering av såväl gemenskapens politik (även regionalpolitiken) som medlemsstaternas politik när det gäller sammanhållning. I den andra rapporten kommer man att koncentrera sig på de politikområden som genomgått stora förändringar (gemensamma jordbrukspolitiken, strukturpolitiken) och på områden som inte alls eller i väldigt liten utsträckning togs upp i den första rapporten (handel, skatter och avgifter, budget). Strukturpolitikens effekter i de stödberättigade områdena kommer också att utvärderas.

I den nya rapporten kommer det också att göras en utvärdering av hur Agenda 2000 har genomförts och redogöras för kommissionens regionalpolitiska riktlinjer för dels medlemsländerna fram till 2006, dels för en utvidgad union i sin helhet för perioden efter 2006 (2007-2012). Rapporten kommer att ligga till grund för en bred debatt inom gemenskapens institutioner, i medlemsstaterna och i kandidatländerna i syfte att utforma en regionalpolitik för en union med 27 eller till och med 28 medlemsstater. Med anledning av detta kommer kommissionen att i början av 2001 arrangera ett diskussionsforum med alla berörda parter i de 15 medlemsstaterna och i kandidatländerna.

2.2. Planera regionalpolitiken med kandidatländerna

Förutom att genomföra ISPA och faktiskt samordna denna stödform med andra stöd inför anslutningen bör vi fortsätta planera en regionalpolitik för kandidatländerna, både vad gäller själva utformningen och på det operativa planet. Detta arbete kommer att omfatta följande:

- Analyser och regionala socioekonomiska studier av kandidatländerna och av utvidgningens inverkan på sammanhållningen (se även den andra rapporten om sammanhållning).
- Genomgång och analys av kandidatländernas lagstiftning, dvs. att kontrollera hur väl förberedda kandidatländerna är och hjälpa dem med att anta gemenskapens regelverk om strukturfonderna. I samband med detta kommer analysen av de nationella planerna för att anta gemenskapens regelverk att liksom under tidigare år ingå i kommissionens årliga rapporter (återkommande rapporter), även för Turkiet. Detta är ytterligare ett sätt att

övervaka de framsteg som kandidatländerna gör när det gäller att införliva gemenskapens regelverk.

- Analys av kandidatländernas förhandlingspositioner, utformning av kommissionens mandat och deltagande vid anslutningsförhandlingarna om regionalpolitiken som skall inledas i år.

2.3. Större koppling till gemenskapens övriga politikområden

Förvisso kommer de principer som strukturfonderna följer, bl.a. integration och samordning av strukturåtgärder, att hjälpa till att förbättra insatsernas effektivitet och följaktligen finansieringens inverkan på konkurrenskraften, tillväxten och sysselsättningen i de mindre gynnade områdena. Sammanhållning måste emellertid i större utsträckning ingå som en del i de olika politikområdena. De medel som hittills använts, såsom meddelanden om olika politikområden³ och samråd mellan enheterna, och som har syftat till att integrera begreppet sammanhållning i utformningen av andra politikområden inom gemenskapen, har ännu inte givit tillfredsställande resultat.

Det mål som har satts upp i fördraget i denna fråga kräver därför en politisk debatt om hur regionalpolitiken skall kunna integreras i de olika politikområdena och hur man skall kunna förbättra regionalpolitikens inflytande på gemenskapens övriga politikområden. Tanken är att på medellång sikt se till att det finns en starkt koppling mellan sammanhållningspolitiken och gemenskapens övriga politikområden. Under år 2000 kommer flera studier att genomföras, särskilt för att utveckla indikatorer för att kunna utvärdera den regionala och lokala inverkan, monografier över transport- och energipolitiken samt över polycentrisk utveckling som ett stöd för regional och lokal sammanhållning.

2.4. Nya utsikter för den regionala utvecklingspolitiken efter antagandet av ESDP och för stadsutvecklingspolitiken

På området regional utvecklingsplanering skall kommissionen se till att de olika delarna i den regionala utvecklingsplaneringen i europeiskt perspektiv (ESDP) som ingår i de vägledande riktlinjer som antogs i juli 1999⁴, i görligaste mån tas med i medlemsstaternas programplanering. Det är också viktigt att ta med regional utvecklingsplanering i det nya initiativet Interreg-III som för första gången nämns i den nya förordningen om strukturfonderna.

Efter det mellanstatliga samarbetet, som ledde till att ESDP-dokumentet antogs i maj 1999, kommer kommissionen att utforma sin politik på området med hänsyn till de stora förändringar som utvidgningen kommer att innebära för den regionala utvecklingsplaneringen inom unionen.

³ Exempel : Konkurrens och sammanhållning, FoTU och sammanhållning.

⁴ Kommissionens vägledande riktlinjer för programmen inom strukturfonderna och samordningen med sammanhållningsfonden.

Ett informellt ministermöte planeras under det franska ordförandeskapet. Vid detta möte väntas det diskuteras hur det framtida samarbetet skall se ut, hur nätverkssamarbete mellan de olika organen för regional utvecklingsplanering, ESPON (European Spatial Planning Observatory Network), skall inledas, hur stadsutvecklingspolitiken skall se ut och hur medvetenheten hos den yngre generationen skall öka. Flera seminarier kommer att arrangeras om hållbar regional utvecklingsplanering, även i kandidatländerna.

Handlingsplanen för hållbar utveckling av städerna har öppnat en dialog inom gemenskapen som har höjt förväntningarna både inom och utanför kommissionen.

Nu gäller det att genom den enhetsövergripande gruppen och en expertgrupp för stadsfrågor förbättra det konkreta samarbetet mellan gemenskapens olika politikområden, dra slutsatserna av stadsanalysen och diskutera dessa med stadsförvaltningarna samt inleda en systematisk dialog med alla berörda parter för att ta fram nya ämnesområden.

2.5. Inrättande en rådgivande arbetsgrupp för den regionala och lokala utvecklingspolitikens framtidsutsikter

Framtidsutsikterna med en utvidgad union kräver att vi tänker på hur vi vill ha det i framtiden, hur utformningen, innehållet och förvaltningen av regionalpolitiken kan förbättras och hur den kan ingå i den europeiska regionala utvecklingsplaneringen i sin helhet.

Under 2000 kommer det att göras ansatser till att bilda en rådgivande arbetsgrupp för framtidsutsikterna, ledd av kommissionären och generaldirektören och stödd av direktoratet för utformning av regionalpolitiken.

3. ATT FÖRBEREDA ANSLUTNINGEN MED HJÄLP AV ISPA — EN STOR UTMANING

För första gången kommer strukturstöd att erbjudas kandidatländerna i Öst- och Centraleuropa som ett led i en mer övergripande strategi inför anslutningen.

3.1. Genomförandet av ISPA i praktiken

Flera utmaningar kommer att behöva antas under det första år som förordningen om ISPA tillämpas. Generaldirektoratets trovärdighet står på spel eftersom uppgiften måste lyckas redan från starten. Kandidatländerna har stora politiska förväntningar och intresset är stort bland medlemsstaterna och potentiella aktörer i dessa länder för denna stödform. Intresset är också stort i övriga gemenskapsinstitutioner. År 2000 blir således ett "testår" i många avseenden. Det är viktigt att visa att generaldirektoratet kan utnyttja detta stöd på ett bra sätt under den kommande sjuårsperioden.

Det röjer också ny mark för generaldirektoratet som breddar sitt ansvarsområde till att för första gången omfatta ett stöd utanför unionens gränser och som styrs av regler som inte är desamma som för varken strukturfonderna eller Sammanhållningsfonden.

3.2. Fem prioriterade arbetsuppgifter under det första året

- Att införa stödet inför anslutning genom att klart och tydligt förankra det i den mer allmänna strategin inför anslutningen (koppling till insatserna och behoven enligt genomgången av kandidatländernas genomförande av gemenskapens regelverk, särskilt på miljö- och transportområdet, som omfattas av ISPA och berörs av struktur- och regionalpolitiken).
- Att granska de projekt som kandidatländerna lämnar in och se till att de är förenliga med de två andra stöden inför anslutningen (Phare, särskilt när det gäller regional utveckling - nationella utvecklingsplaner - och Sapard) och med gemenskapsinitiativet Interreg i de fall detta berörs. Genom denna koppling kan vi hjälpa kandidatländerna att ta till sig de principer och metoder som används inom strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för att ta igen eftersläpningar i utvecklingen (mål 1).
- Att erbjuda kandidatländerna lämpligt tekniskt stöd, eventuellt genom ett särskilt delprogram inom Phare.
- Att informera om ISPA.
- Att skapa en administrativ struktur inom generaldirektoratet så att ISPA kan förvaltas på ett effektivt sätt och samtliga kandidatländer behandlas på samma sätt.

För att detta arbete skall lyckas måste de berörda enheterna delta fullt ut i arbetet och nära samarbeta med övriga enheter inom kommissionen, mottagarländerna och medlemsstaterna själva.

4. AKTIV INFORMATION TILL INSTITUTIONER, REGIONALPOLITISKA AKTÖRER OCH MEDBORGARE

4.1. Regionalpolitiken bör föras närmare folket

Sammanhållningspolitiken är ett av gemenskapens politikområden som kan hjälpa till att föra Europeiska unionen närmare folket. Genom denna politik kan man på ett lämpligt sätt visa hur unionen är till fördel för alla. Det är också viktigt att visa att sammanhållningspolitiken inte är till för att likrikta olika levnadssätt, utan att unionen stimulerar utvecklingen i regionerna och hjälper till att bevara lokala särdrag.

Information är således en prioritering. Genom att stärka banden med de olika samarbetsparterna i medlemsstaterna och regionerna kan dessa i större grad spela den roll som rätteligen är deras och göra unionens insatser mer lättbegripliga för medborgarna.

Dessa satsningar kommer att göras i tre former:

- Evenemang, seminarier och konferenser arrangeras eller får stöd.
- Kontakterna med media och andra informationskanaler organiseras på ett systematiskt sätt.
- Befintliga informations- och kommunikationsmedel anpassas och nya skapas.

4.2. Fem prioriterade områden för denna informationssatsning

- Insatser som förklarar reformen av strukturfonderna.
- Insatser som informerar om genomförandet av den nya programplaneringen.
- Den andra rapporten om ekonomisk och social sammanhållning.
- Insatser som informerar om det stöd som ges till kandidatländerna.
- Insatser som hjälper till att sprida och utbyta bra metoder som stöds genom strukturfonderna.

För att tydligt visa vikten av dessa prioriterade områden kommer enheten Information, kontakter med Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén att knytas direkt till generaldirektören.

5. SKÄRPT EKONOMISK FÖRVALTNING - EN PRIORITERING

5.1. Verktyg för strukturfondernas nya programplaneringsperiod

Lagstiftaren (rådet och parlamentet) antog nya förordningar om fonderna i juni 1999. Kommissionen skall därefter anta tillämpningsförfordningar och andra interna riktlinjer avsedda för enheterna eller ansvariga personer i

medlemsstaterna för att strukturfondsmedlen skall kunna förvaltas på ett bra sätt.

5.1.1. Tillämpningsförfordningarna

Lagstiftaren har bestämt att kommissionen får komplettera förfordningarna rent tekniskt på flera områden, särskilt när det gäller utgifternas stödberättigande, användningen av euron, ekonomisk kontroll, finansiella korrigeringar, information och publicitet. Kommissionen började arbeta med detta i slutet av 1999 och hoppas kunna vara färdig med resten av de nödvändiga bestämmelserna i april i år med hjälp av relevanta kommittéer och genom att hålla Europaparlamentet underrättat.

5.1.2. Skärpt ekonomisk förvaltning och kontroll

Kommissionens huvudmålsättning är att tillmötesgå önskemålen från olika behöriga instanser (parlamentet, revisionsrätten, den oberoende expertgruppen etc.) om en förvaltning som medger insyn, är sund och på ett effektivt sätt förvaltar resurserna i den europeiska medborgarens intresse.

För att uppnå detta mål kommer kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna dels förbättra kvantiteten, kvaliteten och lämpligheten i informationen om fondernas ekonomiska förvaltning, dels förbättra medlemsstaternas kontroller av hur de löpande ekonomiska transaktionerna sköts.

Dessutom kommer GD Regionalpolitik att i samband med att det ekonomiska ansvaret läggs ut på de förvaltande generaldirektoraten, omdefiniera sina förvaltande och övergripande enheters ansvar och inrätta en särskild internrevisionsenhet enligt vad som föreskrivs i den administrativa reformen av kommissionen (se nedan).

Ändringar kommer också att göras i kommissionens löpande förvaltning av strukturfonderna. Nedan följer några exempel på sådana ändringar:

- Bättre uppföljning av de resultat som framkommit vid besök på platsen.
- Om det behövs kommer kommissionen att se till att strukturfondsstödet koncentreras till särskilda delar i en stödordning (t.ex. små och medelstora företag eller särskilda nyckelsektorer). Dessutom kommer kommissionen att kräva att slutdeklarationen (när ett program avslutas) inte överskrider den totala stödberättigande kostnaden. Om så är fallet kommer begäran om utbetalning inte att godkännas.
- Förvaltande myndigheter skall alltid kunna ge kommissionen information om projekt som beviljats finansiering från

gemenskapen. Sådan information skall vara fullständig och omedelbart finnas tillgänglig.

Samtidigt är det en prioritering att avsluta betalningarna för de program som fortfarande pågår.

5.1.3. Ytterligare decentralisering

Utöver fondförordningarna kommer kommissionen att se till att de som förvaltar gemenskapens strukturstöd får all den hjälp de behöver så att de principer och riktlinjer som lagstiftaren och kommissionen själv beslutat blir kända för allmänheten och tillämpas korrekt ute på fältet. Olika arbetsdokument kan också komma att tas fram om känsliga eller svårlösta frågor och distribueras via moderna informationskanaler till berörda aktörer för att underlätta deras arbete. Detta kan gälla tillämpningen av miljödirektiven, principen om jämställdhet mellan män och kvinnor, utvärderingsmetoder eller förenlighet med konkurrenslagstiftningen, för att ge några exempel. Dessa dokument kommer att tas fram alltefter behov under årets första sex månader.

Kommissionen kommer att vara mån om att den decentralisering som lagstiftaren önskar sker med försiktighet och under strikt förvaltning. I samband med detta hoppas kommissionen att i mitten av 2000 kunna arrangera ett möte med alla myndigheter som berörs av mål 1 för att se till att dessa principer faktiskt är kända för alla. Detta innebär de olika förvaltnings-, utbetalnings- och kontrollmyndigheterna samt alla andra parter som är inblandade i förvaltningen av fonderna.

Ett liknande möte planeras senare (under första delen av 2001) för personer med ansvar för mål 2-insatser.

5.1.4. Övervakning och utvärdering av tidigare programplanering

Eftersom det gjordes en stor omplanering av programmen under 1999 som påverkar programplaneringen för 1994-1999 har aktörerna två år på sig att slutföra sina projekt och insatser. Detta kommer att kräva övervakning och förberedelser för utvärderingar i efterhand. Det finns slutligen några oavslutade program från tidigare perioder. Kommissionen kommer att göra allt för att dessa gamla program skall avslutas.

5.2. Samordning med andra finansieringsorgan

Unionens strukturpolitik vilar även på stöd från Europeiska investeringsbanken, vars ena huvuduppgift är att utveckla de minst gynnade regionerna ($\pm 70\%$ av utlåningen). Samarbetet mellan kommissionen och EIB är således viktigt för att garantera att stöden från fonderna kompletteras med lån från EIB. I samband med den nya programperioden kommer de två parterna att införa två konkreta instrument. I januari slöts ett särskilt samarbetsavtal för att garantera att medel från strukturfonderna och

Sammanhållningsfonden kompletteras med banklån. Därefter skall det undertecknas ett kontrakt om de tjänster banken skall leverera till kommissionen för att utvärdera enskilda insatser (stora ERUF-projekt, projekt inom Sammanhållningsfonden och ISPA).

Kontakterna med Europeiska investeringsfonden, EIF, kommer också att vara täta eftersom EIF direkt inbegrips i nya finansieringslösningar som kan få stöd från ERUF.

På samma sätt måste det finnas ett samarbete under hela året med Europeiska ekonomiska samarbetsområdets finansieringsorgan för att hjälpa medlemsstater som redan får stöd från Sammanhållningsfonden.

Slutligen kommer förnyade budgetmedel till de transeuropeiska näten att göra det möjligt att komplettera andra berörda stödformer (ERUF inom mål 1, Sammanhållningsfonden, EIB, eventuellt inbegripet ISPA och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, EBRD).

5.3. Omorganisering av GD Regionalpolitik i linje med reformen av kommissionen

I förslaget till vitboken "Reformen av kommissionen" läggs ett antal långtgående förslag om att reformera kommissionen för att möta de utmaningar Europeiska unionen står inför under 2000-talet. Förslagen rör hur kommissionen fungerar, prioriteringarna för och användningen av administrativa resurser och personalresurser samt formerna för revision, ekonomisk förvaltning och kontroll.

Dessa förändringar, som berör kommissionen i sin helhet, påverkar även GD Regionalpolitik. Andra förändringar som också påverkar generaldirektoratet är den nya ansvarsfördelningen när det gäller att förvalta strukturfonderna och sköta förhandlingarna i samband med anslutningen.

För att effektivisera GD Regionalpolitik föreslogs det i slutet av 1999 att generaldirektoratet skulle omorganiseras. Detta kommer att ske i början av 2000 och omfattar följande:

- Först och främst gäller det att föregripa reformen av kommissionen när det gäller revision, ekonomisk förvaltning och kontroll. En separat kontrollenhet kommer därför att inrättas.
- Att slå samman förvaltningen av Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden. Båda dessa fonder kan bidra ännu mera effektivt till det gemensamma målet ekonomisk och social sammanhållning.
- Att betona vikten av strategin inför anslutningen genom att samla alla berörda operativa enheter i ett och samma direktorat.
- Att strukturera om de olika ansvarsområdena, särskilt genom att gruppera om enheterna för utformning av politiken, samordning och utvärdering.

Med denna nya organisationsplan kommer GD Regionalpolitik att kunna möta de nya utmaningar kommissionen står inför på det regionalpolitiska området. Den nya administrativa strukturen visar en tydlig satsning på reform som ger bättre service åt folket och förbättrar den ekonomiska förvaltningen, kontrollerna och utvärderingarna.

*

* *

INFÖRANDE AV EN UPPFÖRANDEKODEX FÖR RELATIONERNA MED EUROPAPARLAMENTET - EN PRIORITERING

Enligt uppförandekodexen av den 6 maj 1999 skall de skyldigheter som kommissionen påtagit sig i fråga om att informera Europaparlamentet om genomförandet av den nya programperioden för strukturfonderna, Sammanhållningsfonden och ISPA fullgöras.

Dessutom kommer det att etableras ett nära samarbete för att samråda med Europaparlamentet innan kommissionen slutligen antar riktlinjerna för gemenskapsinitiativen Interreg och Urban och riktlinjerna för innovativa åtgärder.

Dessutom kommer kommissionären och generaldirektören regelbundet att informera parlamentets utskott för regionalpolitik, transport och turism om GD Regionalpolitikts verksamhet samt vara tillgängliga för eventuella frågor som utskottet kan ha.

GD REGIONALPOLITIK
ARBETSPROGRAM FÖR 2000

Prioriteringar	Insatser (Tidsplan : Hela 2000)
<p>1. Den nya programperioden 2000-2006 för regionalpolitiken och Sammanhållningsfonden</p>	<p>Förbättra det strategiska innehållet i programmen för mål 1 och 2.</p> <p>Främja samverkan mellan Sammanhållningsfonden och ERUF.</p> <p>Slutgiltigt anta riktlinjerna för Interreg och Urban i samarbete med medlemsstaterna och Europaparlamentet och sätta igång programplaneringen för dessa två gemenskapsinitiativ.</p> <p>Skapa band mellan innovativa åtgärder och strukturfonder programplanering.</p>
<p>2. Att skapa de grundläggande förutsättningarna för regionalpolitiken i en utvidgad union</p>	<p>Inleda debatten med hjälp av den andra rapporten om ekonomisk och social sammanhållning.</p> <p>Förbereda regionalpolitiken med kandidatländerna samt förhandla anslutning.</p> <p>Främja samverkan med gemenskapens övriga politikområden.</p> <p>Sätta igång arbetet med regional utvecklingsplanering enligt programmet för regional utvecklingsplanering i europeiskt perspektiv och ta nya tag för det gäller stadsutvecklingspolitiken.</p> <p>Inrätta en rådgivande grupp för den regionala och lokala utvecklingspolitikens framtidsutsikter.</p>
<p>3. Förberedelser inför anslutningen med ISPA</p>	<p>Sätta igång ISPA som en del av strategin inför anslutningen.</p> <p>Undersöka att kandidatländernas projekt är förenliga med Phare och Sapard.</p>

	Hjälpa till att förbereda anslutningsförhandlingarna.
4. Bättre information	<p>Utnyttja regionalpolitiken på ett bättre sätt för att öka kunskapen om unionens arbete bland folket, de regionalpolitiska aktörerna och institutionerna.</p> <p>Välja ut fem prioriterade områden.</p>
5. Effektivisera förvaltningsverktygen, särskilt skärpt ekonomiska förvaltning och kontroll	<p>Närmare beskriva kommissionens roll i den ekonomiska förvaltningen och övervakningen av strukturfonderna.</p> <p>Ytterligare decentralisering.</p> <p>Förbättra effektiviteten genom övervakning, utvärdering och samordning med andra finansieringsorgan.</p> <p>Omorganisera GD Regionalpolitik så att det blir mer effektivt.</p>
Uppförandekodexen för relationerna med parlamentet	Ge ständig prioritet åt att fullgöra gjorda åtaganden.